

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1230/2014
24.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Ж.Д. из Ш., чији је пуномоћник Ж.К., адвокат из Н.С., против туженог Н. АД из Н.С., чији је пуномоћник Н.Ш., адвокат из Н.С., ради поништаја отказа и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3390/13 од 28.05.2014. године, у седници већа од 24.07.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3390/13 од 28.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1-900/2012 од 03.07.2013. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог о престанку радног односа од 03.08.2010. године, и да се тужени обавезе да тужиоцу исплати износ од 36.162,42 динара са законском затезном каматом од 04.08.2010. године, са припадајућим порезима и доприносима за август 2010. године и да тужиоцу накнади парничне трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3390/13 од 28.05.2014. године, ставом првим изреке делимично је преиначена првостепена пресуда тако што је поништено као незаконито решење туженог број 34/2010 од 03.08.2010. године и тужени је обавезан за тужиоца уплати доприносе обавезног социјалног осигурања за август 2010. године и да му накнади парничне трошкове у износу од 257.250,00 динара. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у делу којим је одбијен захтев тужиоца да се тужени обавезе да му уплати порез на зараду за август 2010. године и тужба је одбачена. Ставом трећим изреке одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда у преосталом делу.

Против другостепене пресуде у ставу првом изреке, тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаном делу нижестепених пресуда правилно је примењено материјално право, чл. 179. тачка 2. и 184. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05 и 54/09), када је поништено као незаконито решење туженог од 03.08.2010. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду. Утврђено је да је записник са изјавом тужиоца о предузимању недозвољених радњи, због којих му је отказан уговор о раду, сачињен 08.04.2010. године од стране координатора обезбеђења у оквиру Дирекције за корпоративну заштиту, па је тужени наведеног датума сазнао за чињенице које су биле основ за доношење побијаног решења. Будући да је решење о отказу уговора о раду донето 03.08.2010. године, следи да је протекло рок од три месеца од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, у смислу члана 184. став 1. Закона о раду. Стога је побијано решење правилно поништено као незаконито, а ревизијом туженог се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да се образлагањем ревизијске одлуке не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**